

liggende i købstæderne, vil forholdet jo som regel være det, at den grundstigningsskyld, der påhviler disse ejendomme, hidrører fra den del af grundværdien (efter fradrag for forbedringer), der ligger udover grundbeløbet med tillæg, og altså udover den landbrugsmæssige værdi. Medens det for landbrugs-ejendomme i sognekommunerne som hovedregel er med urette, at der er pålignet dem grundstigningsskyld, vil det omvendte således være hovedreglen for landbrugsejendomme i købstæderne. Af denne grund er det ikke anset for rimeligt i nærværende lovforslag at medtage en automatisk fritagelse for grundstigningsskyld også for købstadlandbrugsejendommene. Ejere af sådanne ejendomme, der mener, at der med urette påhviler deres ejendomme grundstigningsskyld, eller at denne er for høj, vil imidlertid ved henvendelse til statens ligningsdirektorat eller vedkommende lokale vurderingsmyndighed

kunne få deres ejendommens ansættelser optaget til eventuel revision, såfremt dette ikke allerede er sket. I øvrigt er det også af betydning, at grundstigningsskylden for skatteåret 1965-66 kun skal svares på grundlag af niveauet ved 12. alm. vurdering i 1960, således at de stigninger i grundstigningsskylden, der er en følge af de siden 1960 skete omvurderinger, bortfalder.

Den foreslåede fritagelse for skatteåret 1965-66 for grundskylden til staten og grundstigningsskylden af landbrugsejendomme antages for grundskyldens vedkommende at ville andrage 35 mill. kr. ligesom for 1964-65, medens den for grundstigningsskyldens vedkommende må antages at blive noget mindre end for nævnte skatteår, hvor fritagelsen blev anslået til at ville koste 5 mill. kr., hvoraf statens andel udgør halvdelen.